

op de fiets de stad in Kinderombudsman trekt

Stans Goudsmit begint morgen als Kinderombudsman. Ze wil de verhalen van kinderen horen.

FOTO MARCO DE SWART

De nieuwe Kinderombudsman is Stans Goudsmit. Haar doel als kinderen, of hun ouders, bij haar klagen: „Ik breng liever de boel in beweging dan dat ik eindeloze rapporten schrijf.“

ADRIANNE DE KONING

De nieuwe Kinderombudsman trekt er op de fiets op uit om kinderen te spreken op plekken waar zij zonder hun ouders zijn. „Op school, op de sportclub, in het buurthuis. Ik wil hun ervaringen en verhalen horen“, zegt Stans Goudsmit. En voor Albrandswaard, Vlaardingen, Capelle en Krimpen aan den IJssel, waar zij ook Kinderombudsman is? „Dan stap ik met mijn fiets in de metro.“

Morgen is de eerste dag als Kinderombudsman. Spannend?

„Ik heb er enorm veel zin in. In deze nieuwe functie komen dingen samen die ik graag doe. Ik was lid van het college van de Rechten van de Mens, een onafhankelijk orgaan dat kijkt of de Nederlandse overheden de mensenrechten naleven. Ik kijk uit naar het persoonlijke contact met kinderen, hun verzorgers en de professionals. Ik wil uit de ivoren toren komen en hun verhaal horen om tot een oplossing van hun problemen met de gemeente of jeugdhulp te komen.“

Op de fiets door de regio dus.

„Ik wil kinderen ook opzoeken op plekken waar zij zonder hun ouders zijn, op school, op de sportclub, in het buurthuis. Dan voelen zij zich niet geremd om open te spreken over hun soms moeilijke thuissituatie. Met hen praten is de essentie van mijn werk. Ik moet makkelijk te vinden zijn. Als ik wil dat de drempel voor kinderen laag is om de gemeente iets te vragen, moet ook mijn eigen drempel laag zijn zodat kinderen, of hun ouders, mij kunnen vinden als er iets misloopt. Als kinderen nog suggesties hebben hoe dat kan, vertel het mij dan.“

Uw voorganger stelde dat kinderen een stem moeten krijgen als jeugdhulp beslissingen neemt.

„Ik vind het heel belangrijk dat kinderen aan het woord komen, bij mij maar ook bij de overheid. We onderschatten als volwassenen wel eens dat kinderen al als ze jong zijn ergens een mening over kunnen hebben. Bijvoorbeeld bij de jeugdhulp kunnen zij ook een heel goed idee hebben over welke hulp zij nodig hebben. Zelf denk ik er over een kinderraad in te stellen, die met mij mee kan denken.“

In uw vorige functie keek u naar de mensenrechten. Hoe raakt dat het werk als Kinderombudsman?

„In mijn nieuwe baan gaat het over speciale mensenrechten, die van kinderen. Ook in Nederland spelen mensenrechten. Ik kijk of de overheid zich behoorlijk gedraagt en transparant is, of zij voldoende informatie geeft en of zij het kinderrechtenverdrag naleeft. Waarbij ik onafhankelijk ben. Ik luister naar beide kanten, ook naar de overheid en de hulpverlening. Kinderen hebben het recht in veiligheid op te groeien, met een dak boven het hoofd en de zorg die ze nodig hebben. Waar ouders dat zelf niet kunnen, moet de overheid hen bijstaan. Die moet ouders dan bij de hand nemen.“

Maar ouders moeten toch hun eigen kinderen opvoeden?

„De zelfredzaamheid van mensen wordt te vaak overschat. Te vaak wordt gedacht dat ouders het zelf wel kunnen oplossen, maar er is een groep die dat niet kan. We moeten accepteren dat we van hen niet kunnen verwachten dat ze alles zelf doen.“

Waar lopen ouders tegenaan?

„Ze kunnen vastlopen in het systeem. Voor hen is er maar één gemeente. Zij weten niet dat ze bij loket C in plaats van loket B moeten zijn. Ze hebben ook geen ervaring met het systeem en als ze van het kastje naar de muur worden gestuurd, kunnen ze afhaken. Tegen armoede zijn er bijvoorbeeld twintig potjes waarvoor je twintig formulieren moet invullen om extra steun te krijgen. Dat is te ingewikkeld. Dat is niet vanuit het gezin of het kind gedacht. De overheid handelt nog te vaak vanuit wat handig is voor de overheid.“

Over welk probleem dat kinderen raakt heeft u de meeste zorgen?

„Armoede. In Rotterdam groeit één op de vijf kinderen op in armoede. In heel Nederland is dat één op de negen. Ik kan dit niet oplossen, maar ik kan wel kijken of de gemeente voldoende uit het perspectief van kinderen handelt. Het heeft invloed op je hele leven als je in armoede opgroeit. Kinderen kunnen zich buitengesloten voelen omdat ze niet mee kunnen op schoolreis. Ze leven ongezonder. Armoede tast ook de veiligheid thuis aan. Ouders met schulden zijn in constante staat van overspannenheid.“

Wat is uw uiteindelijke doel?

„Rotterdam is een bijzondere stad. Als de daadkracht ten goede komt aan de kinderen in Rotterdam, dan zou dit prachtig zijn. Zelf breng ik

ook liever de boel in beweging dan dat ik eindeloze rapporten schrijf. Daarom zal ik bij klachten ook altijd eerst kijken of ik een bemiddelende rol kan spelen om er snel uit te komen. Daar heeft een kind meer aan, dan dat ik zeg dat de gemeente fout is geweest."